

گپ

گفت‌وگو با داریوش بابائیان

تیغ فیلم‌سوزی هست

● فرانک آرتا: داریوش بابائیان، تهیه‌کننده فیلم در حال اکران «حق‌به‌زاد دم‌دراز»، نسبت به تصمیمات اخیر شورای صنفی نمایش اعتراض و در دادسرای فرهنگ و رسانه از رئیس این شورا شکایت کرده است. با و در این باره گفت‌وگوی کوتاهی کردم.

✎ **آقای بابائیان! در تمام این سال‌ها در عرصه بخش و اکران فیلم‌ها همواره مشکلات وجود داشته و این نکته مسئله جدیدی نیست، چرا الان به فکر علنی‌کردن این مسئله و شکایت افتاده‌اید؟**
در شورای صنفی نمایش افراد مختلف با دیدگاه‌های متفاوت حضور دارند که متأسفانه طبق آیین‌نامه عمل نمی‌کنند. این مسئله حدود هفت، هشت سال وجود داشته و الان شکل بحرانی به خود گرفته است. مهم‌ترین چالش هم تبعیض در نحوه اکران فیلم‌ها در شش‌ماهه اول و دوم سال است. ما شش گروه سینمایی داریم و تعداد صد فیلم هم در سال تولید می‌شوند که از این میان سه فیلم در شش گروه تقسیم می‌شوند و در شش‌ماهه اول سال اکران می‌کند و در نهایت ۱۸ فیلم در جذب سرمایه و گیشه منتفع و ۸۲ فیلم باقی‌مانده تلف می‌شوند.

✎ **خب باز هم این مسئله جدیدی نیست. مگر سال‌ها فیلم‌های سینمای ایران این‌گونه اکران نمی‌شدند؟**

ورود تهیه‌کنندگان غیرمتخصص مثل الان‌قدر بی‌ضابطه نبود؛ مثلاً شخصی فقط به‌واسطه داشتن پول، خود را تهیه‌کننده معرفی می‌کند. به او مجوز می‌دهند. قطعا او آن‌قدر پول دارد که برای فیلمش تبلیغ کند. ضمن اینکه سال‌سازی هم زیاد شده و به شکل نامناسبی سینماداران فقط دنبال سود خود هستند، در نتیجه صاحبان فیلم هم برای اکران فیلم‌هایشان خیلی تلاش نمی‌کنند.

✎ **درست است، چون آنها سودشان را در تولید برده‌اند و دغدغه اکران ندارند. به نظر شما چاره چیست؟**

احتمالاً آنها سودشان را در تولید برده‌اند و دیگر به فکر ما که سودمان را در اکران فیلم می‌بریم نیستند؛ یعنی بخش خصوصی دچار رکود و ضرر می‌شود و واقعا این نکته تبعیض‌آمیز است. این روزها شاهدیم خیلی‌ها صدایشان بلند شده و از این وضعیت ناراضی هستند؛ مثل خانم بیتا منصوری که تهیه‌کننده فیلم‌های «زادبوم» و «قهرمانان کوچک» هستند. یا در حق فیلم‌های «دگر موقت»، «آزادی به قید شرط» و «شنل» اجحاف شده است. الان شما ببینید فیلم‌های «حق‌به‌زاد دم‌دراز» و «قهرمانان کوچک» در چه وضعیتی قرار گرفته‌اند. فیلم‌های «حق‌به‌زاد دم‌دراز» و «قهرمانان کوچک» را با فروش خوب با توجه به روزهای تعطیل عوض می‌کنند و جایش را به دو فیلم «قاتل اهلی» و «ثبت با سند» می‌دهند. آنها الان ۶۰ سالن سینما در تهران دارند. به‌طور خودکار فروش فیلم‌های «خالتور» و «خفه‌گی» ریزش می‌کند و فیلم‌های «قهرمانان کوچک» و «حق‌به‌زاد دم‌دراز» لطمه شدیدی می‌بینند و همه این کارها بدون ضابطه صورت می‌گیرد. واقعا چرا؟

✎ **آقای موسوی اخبار مسئله فیلم‌سوزی را انکار کردند. نظرتان چیست؟**

قطعا فیلم‌سوزی وجود دارد. من با ایشان امشب در برنامه شهر فرنگ شبکه خبر مناظره خواهم کرد. زمانی فیلم‌سوزی وجود ندارد که یک فیلم ۹۰ تا ۱۰ هفته در شش‌ماهه دوم و ۱۰ تا ۱۲ هفته در تابستان بتواند به‌طور طبیعی اکران نشود و فروش خوبی را ادامه دهد. تازه با این اوصاف، می‌خواهند فیلم خارجی در ایران اکران کنند که نمی‌دانم چه‌جوری!

✎ **شکایت شما از آقای اسعدیان به‌عنوان رئیس شورای صنفی نمایش در چه مرحله‌ای است؟**

شکایت‌نامه به دادسرای فرهنگ و رسانه تسلیم شده و منتظر دادگاه هستیم. هرچند من از شخص ایشان گلایه‌ای ندارم، بلکه دایل شکایت ما از عدم اجرای قانون در شورای صنفی نمایش است.

جراحی

رونمایی از «جعبه تاریک»

گروه هنر: نمایشگاه نقاشی‌های «نجمه کزازی» با عنوان «جعبه تاریک» جمعه سوم آذر در گالری هیتا افتتاح می‌شود. آثار به‌نمایش درآمده در «جعبه تاریک»، حاصل تلاش دوساله هنرمند است که ایده اولیه آن از صحنه‌ها و تصویرهای تئاتر الهام گرفته شده است. در این نمایشگاه، ۲۵ اثر با تکنیک رنگ‌روغن روی بوم به نمایش درخواهد آمد.
نجمه کزازی درباره «جعبه تاریک» می‌گوید: «این مجموعه که ایده اولیه آن از دیدن و پیگیری عکس‌های تئاتر و صحنه‌های نمایشی به ذهن من ظهور کرد، جست‌وجویی است در آن‌سوی لایه مبهم و مرموز زندگی انسانی ما. ابهام همان حسی است که به‌طور مدام در کل زندگی ما جریان دارد. کویی که ما را در جعبه‌ای تاریک گذاشته‌اند و ما نمی‌دانیم بیرون جعبه چه خبر است و به واسطه همین دانستن حتی آن هنگام که در نور قدم می‌زنیم، تاریکی می‌پوشش روی ما را می‌ترساند. به حقیقت تفاوت ما، به‌عنوان بازیگران یک روایت از هزار روایت زندگی، با یک بازیگر تئاتر چیست؟ او تنها حرف‌ها را از پیش تمرین کرده است. برای او هم معلوم نیست که در تاریکی‌ها چه کسی به او چشم دوخته است یا در نهایت چه روی خواهد داد».

علامت سؤال‌ها مقابل شورای صنفی نمایش هر روز بزرگ و بزرگ‌تر می‌شود. در تازه‌ترین واکنش‌ها به معضل اکران، یکی از تهیه‌کنندگان سینما در دادسرای فرهنگ و رسانه از رئیس شورای صنفی شکایت کرده تا به گمان خود «جلوی این بی‌قانونی گرفته شود». اعتراض‌ها به شورای صنفی نمایش در حالی رنگ‌وبوی حقوقی به خود گرفته است‌که در چند ماه گذشته، بسیاری از فیلم‌سازان و تهیه‌کنندگان سینمای ایران به‌دلیل آنچه «بی‌نظمی و رعایت‌نکردن شرایط متصفانه در اکران» می‌نامیدند، نارضایتی خود را به شرایط اکران فیلم‌هایشان ابراز کردند و شاید به‌جرت بتوان گفت در چند ماه گذشته بیشترین فشارها بر شورای صنفی نمایش وارد شد. بهمن کامیار، تهیه‌کننده «سدمعبر» که مدت‌هاست فیلمش در صف اکران مانده و این فیلم‌های تحسین‌شده منتقدان در جشنواره سال گذشته جشنواره فیلم فجر بوده، به سینمادبلی گفت: «در شرایطی که درباره فیلم‌سوزی صحبت می‌شود، برخی از فیلم‌ها که هنوز در مرحله صداگذاری هستند، سرگروه دارند و در شورا قرارداد به ثبت می‌رسانند؛ اما همچنان فیلم‌هایی مثل «سدمعبر»، «فراری»، «بدون تاریخ، بدون امضا» و فیلم‌های خوب دیگری که مردم آنها را دوست داشتند و با اقبال مخاطبان در جشنواره فیلم فجر همراه بودند، با‌تکلیف‌اند. هیچ‌کسی پاسخ روشنی به ما نمی‌دهد. تصورم این است که این اتفاقات و اکران‌نشدن فیلم‌هایی که در بخش خصوصی ساخته می‌شود، عامدانه صورت می‌گیرد تا سینما را رها کنیم. ما بخش خصوصی هستیم و سرمایه ما آن‌قدر هنگفت نیست که یک‌سال‌وینیم بلوکه شود». اعتراضات اهالی سینما در واکنش به نادیده‌گرفتن فیلم‌هایشان در اکران، در چند هفته اخیر بیشتر شده است. رسیدن فصل پاییز و افت کُفی مخاطبان در این فصل و اکران چندین فیلم سینمایی در فاصله‌ای کوتاه از یکدیگر، نگرانی اهالی سینما را بیشتر کرده و باالطبع مطالباتشان از شورای صنفی نمایش نیز بیشتر شده است. مهدی کرم‌پور، از کارگردانان سینمای ایران، مدتی قبل در انتقاد از بی‌تفاوتی شورای صنفی نمایش به فیلم‌سوزی در اکران، به سینمادبلی گفت: «همواره برای کنترل گروه‌های زیاده‌خواه، قوانین متقنی وجود دارد. در شورای صنفی نمایش، وضعیت شتر گاو پلنگ حاکم است. اعضای شورا قرار بود عدالت را در حوزه اکران فراهم کنند و اگر نمی‌توانند به سینمادارها اموه‌نی کنند، علت وجودی‌شان چیست؟ کنار بروند تا صاحب اثر تکلیفش را با سینمادار باند یا فیلمش را برای اکران به دولت بسپارد. اکنون شورای صنفی نمایش به محفل بدل شده که هرجا بخواهد، وارد می‌شود و اگر نخواهد، وارد نمی‌شود. این محل مناقشه است. عملکردشان مدل محضر است؛ هرکسی می‌آید قراردادش را ثبت می‌کند. نکته‌ای که در این میان فصل مشترک بسیاری از فیلم‌سازان است، عملکرد شورای صنفی نمایش

در نهایت شکایت را به ارشاد می‌برند.

عملکرد شورای صنفی نمایش زیر تیغ نقد

نکته‌ای که در این میان فصل مشترک بسیاری از فیلم‌سازان است، عملکرد شورای صنفی نمایش در برنامه‌ریزی مناسب اکران و نظم‌دادن به خیل فیلم‌هایی است که در صف مانده‌اند. منصور لشکری‌چوچانی، تهیه‌کننده فیلم سینمایی «قاتل اهلی»، در واکنش به اقدامات شورای صنفی نمایش گفته است: «شورای صنفی با تغییر قوانین، سینمای اجتماعی را نابود کرده است. ما در نوروز برای فیلم خود درخواست اکران دادیم، ولی پروانه نمایش صادر نکردند و اجازه اکران ندادند و حالا با این اتفاقاتی که در اکران افتاده و افزایش تعداد فیلم‌های روی پرده،

آیا در شرایط کنونی با توجه به اینکه حداقل ۴۰۰، ۵۰۰ هزار تومان و حداکثر شش پنج میلیون تومان باید هزینه سالن پرداخته شود و فشارهای مالی دیگری که بر گروه‌های حرفه‌ای و جوان وارد می‌شود، شما می‌توانید فعالیت کنید؟

نه، من نمی‌توانم و قبول هم ندارم و اگر به من پیشنهاد هم بدهند، نمی‌پذیرم.

✎ **یعنی با تعریف کنونی تئاتر خصوصی مشکل دارید؟**
بله؛ چون باید تئاتر خصوصی را تعریف کرد و بعد براساس آن می‌شود کار کرد اما الان سرمایه بخش خصوصی گرداننده تئاتر خصوصی شده است. اینکه تعریف استاندارد برای تئاتر خصوصی نیست چون در ایران تئاتر سرمایه ملی است و پایه و اساسش در دست دولت است و تمام امور فرهنگی و برنامه‌ریزی‌اش بر عهده دولت است و حالا چرا باید دولت از زیر بار سرمایه‌گذاری مادی‌اش بیرون بیاید. دولت فقط بگوید شما کار کنید. این خیلی خوب است اما اینکه نشد تعریف تئاتر خصوصی؛ اگر دولت نظارت می‌کند، باید حمایت هم بکند.

✎ **یعنی نظارت و حمایت باید با هم باشند؟**

در تمام دنیا تئاتر خصوصی در ساختار چارچوب‌های اجتماعی، اقتصادی و سیاسی شکل می‌گیرد و بعد رنگ فرهنگی به آن زده می‌شود و اگر بخواهیم تئاتر خصوصی امروزمان را با آن مقایسه کنیم، چیزی شبیه به آن چیزی است که در آمریکا هست؛ اما این الگوی مناسبی برای ما نیست چون در آمریکا برادوی و آف برادوی را تهیه‌کنندگان مقتدر می‌گرداند و تئاترهای حرفه‌ای در آنها مستقر می‌شوند. یک بخش هم دارند به نام آف‌آف برادوی که در آنجا جوان‌ترها و ناشناخته‌ترها کار می‌کنند؛ چون هیچ تهیه‌کننده‌ای حاضر نیست از اینها حمایت کند و به‌همین‌دلیل هم جوان‌هایی مانند سام شیارد و ادوارد آرلنی می‌آیند در یک کاراز کار می‌کنند و این نمایش یک ساختار اجتماعی- اقتصادی است و دولت هم هیچ نظارتی بر آن ندارد و این باعث می‌شود که رفته‌رفته برخی از این گروه‌های جوان پیشرفت کنند و بعد به‌دنبال سالن بهتر و شناخته‌تر بیایند. ما در اینجا چطور می‌توانیم مثل آنجا کار کنیم؟

✎ **یعنی در آنجا سرمایه‌داری کلان زمینه تئاتر خصوصی را ایجاد کرده اما در ایران که سرمایه‌داری بر جامعه حاکم نیست، این مانع از تحقق تئاتر خصوصی خواهد بود؟**

بله، ما باید درباره انواع تئاتر فکر کنیم و انواع الگوهای تولید و ارائه

پای شورای صنفی نمایش به دادگاه باز شد

شورایی با علامت سؤال‌های بزرگ

فراتر از خبر

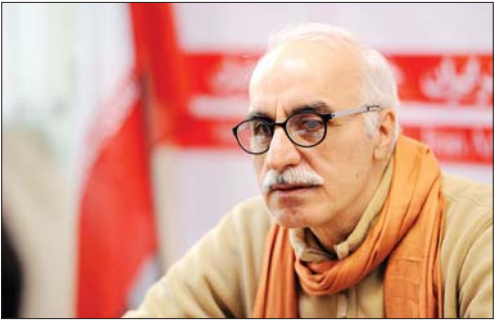
هر فیلمی که ساخته شد، باید اکران شود؟!

سینمای ایران در زمینه تولید فیلم در دنیا در رتبه دهم یا یازدهم قرار دارد، درحالی‌که از نظر تعداد سالن‌های سینما رتبه آن ۱۳۰ است! قطعا در چنین وضعیتی منطقی نیست هر فیلمی که تولید می‌شود وارد چرخه اکران شود. به گفته علی سرتیپی، مدیرعامل مؤسسه فیلمیران، حتی در کشورهایی که چهار، پنج هزار سالن سینما دارند، این‌طور نیست که هر فیلمی که ساخته شد، اکران شود و برخی از این تولیدات از طریق ویدئو یا تلویزیون پخش می‌شوند. به گواه بسیاری از کارشناسان و اهالی سینما، تعداد فیلم‌های ساخته‌شده در سال بیش از ظرفیت سالن‌هایی است که قرار است پس از مدتی فیلم‌ها را اکران کنند. نبود ظرفیت مناسب در زمان اکران، چالش بزرگی پیش‌روی صاحبان آثار سینمایی است. تعداد قابل‌توجهی فیلم‌ساز اول، هرساله به چرخه ساخت فیلم اضافه می‌شوند و شاید بخشی از برآیند کار آنها در جشنواره فیلم فجر نمود بیرونی پیدا کند و برخی دیگر در صف طول اکران منتظر فرصتی برای دیده‌شدن می‌مانند و نبود برنامه‌ریزی مناسب برای اکران فیلم‌هایی که هر یک خواستار زمان‌بندی مناسب برای اکران هستند، قطعا یکی از چالش‌های اصلی شورای صنفی نمایش و پاشنه‌آشیل آن محسوب می‌شود. چیزی تا برگزاری جشنواره فیلم فجر و آغاز ماراتن دیگری برای برنامه‌ریزی درباره اکران‌های سال آینده سینمای ایران باقی نمانده است. این در حالی است که تعداد فیلم‌هایی که از سال‌ها پیش هنوز فرصت اکران پیدا نکرده‌اند هم کم نیست و با وجود این شرایط باید راه‌حلی برای این موضوع پیدا کرد.

در برنامه‌ریزی مناسب اکران و نظم‌دادن به خیل فیلم‌هایی است که در صف مانده‌اند. منصور لشکری‌چوچانی، تهیه‌کننده فیلم سینمایی «قاتل اهلی»، در واکنش به اقدامات شورای صنفی نمایش گفته است: «شورای صنفی با تغییر قوانین، سینمای اجتماعی را نابود کرده است. ما در نوروز برای فیلم خود درخواست اکران دادیم، ولی پروانه نمایش صادر نکردند و اجازه اکران ندادند و حالا با این اتفاقاتی که در اکران افتاده و افزایش تعداد فیلم‌های روی پرده،

گفت‌وگو با داریوش مؤدبیان

این مدل آمریکایی قابل انطباق با تئاتر ما نیست

تئاتر را شناسایی کنیم و بعد الگویی را پیشنهاد کنیم که برای ما اجرashدنی باشد. الان یک الگو را پیشنهاد داده‌اند و اصلا به بقیه الگوها اشاره نمی‌شود و این الگو در جامعه‌ای که داد می‌زنند ما فرهنگ ایرانی و اسلامی داریم، اصلا نمی‌تواند منطبق شود و اگر برای مثال بگویم فلان الگو از آلمان یا فرانسه هم هست، می‌گویند نه! ولی الگوی فعلی را که دارد اجرا می‌شود، می‌توان با آن چیزی که در آمریکا هست مقایسه کرد و در آنجا هم گاهی جاهای کوچک را تبدیل به تئاتر می‌کنند و بعد همانجا گسترده‌تر می‌شود و آنها نیز نظام خودشان را پیدا می‌کنند اما ما الان داریم حرف‌های عوام‌فریانه می‌زنیم، چنانچه تکنیک بازیگری ما قابل مقایسه با الگوزر استودیو نیست؛ چون در آنجا در همان تمرین‌های آغازین بازیگران را عریان تمرین می‌دهند اما در ایران می‌گویند دخترها و پسرها را از هم جدا کنید. متن چاپ‌شده کار کنید و وقتی مدیر صدای بلند بازیگران را می‌شنود، می‌گوید چرا اینها دارند داد می‌زنند. اما چگونه است که می‌خواهیم الگوی آمریکایی برای تئاتر خصوصی‌مان داشته باشیم.

✎ **پس علت فاجعه‌بارشدن وضعیت تئاتر خصوصی این است که الگوی مناسبی نداشته‌ایم؟**

متأسفانه ما خیلی عجله کرده‌ایم و به علت فکر نکردن برای رسیدن به یک الگوی مناسب، فضایی را ایجاد کرده‌ایم که در آن خیلی زود هم تئاتر خصوصی به بن‌بست رسیده است و آن وقت به‌دنبال یک جایگزین دیگر هستیم و همه آنها‌یی که در تئاتر خصوصی کار می‌کنند، به این نتیجه می‌رسند که دیگر کار نکنند و این موج جدید این است.

✎ **چه الگویی به نظرتان برای ما بهتر است؟**

الگوی تئاتر ما خیلی ساده است؛ تولید تئاتر است. تولید تئاتر هم همراه با مکان نمایش است؛ همانند تولید رب صنعتی که نیازمند کارخانه است. باید از مزعه گوجه‌فرنگی خرید و در کارخانه شسته و بعد تبدیل به رب شود و بعد هم باید پخش و فروش آن در بقالی‌ها صورت بگیرد و در نهایت نیز مصرف شود. در تئاتر تولید در تالار و اجرا و مصرف آن نیز در همان جا صورت می‌گیرد. اما الان این تالار داریم و در سابق هم گروه‌هایی داشته‌ایم که در

زیر آسمان فیروزهای

علی‌اکبر صادقی امروز ۸۰ساله می‌شود جشن تولد شاعر بصری هنر ایران

● **گروه هنر:** علی‌اکبر صادقی، نقاش سوررئال ایرانی، امروز، دوم آذر ۹۶، ۸۰ساله می‌شود. این پیش‌کسوت هنرهای تجسمی در سال ۱۳۱۶ در محل پامار تهران متولد شد و در دانشکده دانشگاه هنرهای زیبا تهران فارغ‌التحصیل شده است. او را می‌توان از پرکارترین و موفق‌ترین نقاش، تصویرگر و انیماتورهای معاصر ایران شناخت. فعالیت هنری علی‌اکبر صادقی بیش از ۶۰ سال می‌رسد. او در کودکی بسیار شیفته داستان‌های شاهنامه فردوسی و قهرمانان افسانه پارسی بود و از آن حکایت می‌کند. تغزل و افسانه بخشی جدایی‌ناپذیر از جهان‌بینی علی‌اکبر صادقی است؛ جهانی که بازنمودهای نمادین گاهی اوقات در نقاشی‌های قدیمی مینیاتوری با اشکال محبوب‌تر از هنر ظاهر می‌شود. در نقاشی‌های خاطره‌انگیزش، علی‌اکبر صادقی سنت غنی هنر پارسی را ترسیم می‌کند؛ ولی به آن روح سوررئال می‌بخشد که شامل فضایی گیج‌کننده، ترکیبی شگفت‌انگیز از اشیایی واقعی و خارق‌العاده است که حاصل ایجاد اشکال نفس‌گیر از رنگ و فرم است. منابع متنوع فارسی از داستان‌های صادقی برخاسته از بیکر نگاری تاریخی ایرانی از جمله شمشیر، رزمندگان، باغ‌ها، نقوش تزئینی پیچیده و الگوهای گرفته‌شده از فرش کلاسیک و به ترکیب‌بندی مینیاتور کهن الگویی ایرانی داده؛ به‌ویژه در آثار قاجارگونه ایشان. او در میان اولین افرادی است که در کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان اقدام به کار کرد و همچنین یکی از بیان‌گذاران بخش فیلم انیمیشن این مؤسسه است. سال ۱۹۹۱، در بیست‌ونجمین سالگرد تأسیس کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان برای دستاوردهای برجسته خود در ساختن فیلم، تصویرسازی کتاب و مشارکت در بیش از ۵۰ همایش بین‌المللی فیلم نشان افتخار دریافت کرد. جدا از تصویرسازی، صادقی کارگردانی هفت فیلم انیمیشن را در کانون در کارنامه خود دارد. فیلم‌های تولیدشده صادقی برنده بیش از ۲۰ جایزه بین‌المللی مانند بیست‌وچهارمین جایزه صلح گاندی و انیمیشن رخ موفق به کسب جایزه فیلم برتر در جشنواره فیلم لنز سال ۱۹۷۵ است. در مجموع علی‌اکبر صادقی در بیش از ۵۰ نمایشگاه گروهی، فردی و مزایده شرکت کرده و عضو هیئت‌منصفه بیش از ۲۰ بی‌نپال بین‌المللی است. در سال ۲۰۰۹، علی‌اکبر صادقی به‌عنوان چهره ماندگار هنر ایران از وزارت فرهنگ به رسمیت شناخته می‌شود. برنامه زمستان اسمال موزه هنرهای معاصر تهران، به بهانه ۸۰سالگی این هنرمند، به نمایش مجموعه آثار و گفت‌وگو و پژوهش درباره او تخصیص یافته است.

حراج آثار بزرگمهر حسین پور به نفع زلزله‌زدگان و کودکان بدسرپرست

● **گروه هنر:** کالری آس قصد دارد برای کمک به زلزله‌زدگان غرب کشور مجموعه‌ای از آثار هنری را به فروش برساند. اثر هنری بزرگمهر حسین‌پور که در کنسرت خیریه شهرام ناظری و کامکارها به نفع زلزله‌زدگان به تصویر کشیده شد و دیگر اثر او که در روز جهانی منع خشونت علیه کودکان با میخ‌های بازیدگندنگان در کالری آس خلق شد؛ از جمله این آثار است. این کالری اعلام کرده همه آثار هنری کمتر از قیمت واقعی‌شان به فروش خواهند رفت و در پایان تمام سود حاصل از عواید فروش به زلزله‌زدگان اختصاص داده خواهد شد. در کنار حراج این آثار، دیگر اثر بزرگمهر حسین‌پور که در روز جهانی منع خشونت علیه کودکان با همکاری پویش «بدسرپرست تتهاتر است» در کالری آس خلق شده بود هم به نفع کودکان با حراج گذاشته خواهد شد. این حراجی جمعه سوم آذر ساعت ۱۶، در گالری آس به نشانی شریعتی، بالاتر از پل رومی، جنب بانک پارسیان، شماره ۱۸۳۱ برگزار خواهد شد.

همایشی در بزرگداشت اکبر رادی دررشت

● **گروه هنر:** پنج نقش‌خوانی از نمایش‌نامه‌های اکبر رادی به شیوه تئاترکافذی در تماشاخانه هامون رشت برگزار می‌شود. همایشی در بزرگداشت اکبر رادی به منظور یادای از نمایش‌نامه‌نویس بزرگ گیلان و ایران و همچنین نگاهی تازه به آثارش از اول تا پنجم آذر، هر شب ساعت ۱۸ (به‌استثنای یکشنبه، پنجم آذر، ساعت ۱۵) در تماشاخانه هامون برگزار می‌شود. مراسم افتتاحیه این همایش چهارشنبه، ساعت ۱۹:۳۰ برگزار خواهد شد.